

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 333
Joi,
26
martie
1992
5 lei

Primăria și gospodărirea municipiului

Luni, 23 martie a.c., a avut loc ședința săptăminală a primarului Sibiului, dl. Sorin Șerbu cu factorii responsabili de buna gospodărire a municipiului.

Printre altele s-au dezbătut următoarele: • O problemă pe cale de agravare este aprovizionarea cu piine a populației. Deși pentru luna aprilie mai sînt rezerve de griu, datorită faptului că piinea cu preț subvenționat de stat este cumpărată în cantități foarte mari de anumite persoane, care o folosesc ca hră-

nă pentru animale, există pericolul ca să nu mai ajungă să satisfacă necesarul populației. Primăria face pe această cale un apel la toți cetățenii să ia atitudine împotriva celor ce cumpără saci întregi de piine, iar ca primă măsură s-a cerut lucrătorilor din comerț să solicite buletinul cumpărătorilor. Dacă acest lucru nu se va remedia, există pericolul de a se ajunge din nou la cartelă. • Domnul primar a solicitat încă o dată finalizarea listei locuințelor libere și roagă cetățenii să aducă la

cunoștință Spațiului Locativ sau Secretariatului Primăriei problemele privind spațiile nefolosite. • După cum știm străzile se află într-o situație deplorabilă, iar pentru remedierea acestei situații se va face o inventariere a lor, pentru a se stabili cu exactitate unde este nevoie de covor asfaltic și unde de peticăre. • Datorită faptului că salubritatea nu respectă programul

(continuare în pag. a IV-a)

Marius GHEORGHIU

La aniversare

Gînduri vechi, nouă, se vor produce astăzi, într-o după-amiază mărturisită,

— la fel de discretă precum personajul discret din care „nu mai dăinuie alcătuirile sufletești, / sigur, rămîn cuvintele — și cu ele se poate / mereu încerca, dar astea-s povești” —. Astăzi se va produce, înspre demnitatea unei atitudini față de poveste, întimplarea ciclică a lui Mircea Ivănescu. O atitudine în cuvinte ne pare spectaculoasă, — își impune, parcă, o abreviere lapidară —, iar din scîncete nu se poate povesti decît copilăria:

„cînd treceam / greoi, serioși prin viață...”

Astăzi,

„într-o astfel de după-amiază timpurie personajul Murder îi readuce pe toți în același loc”.

Mircea Ivănescu, de ziua Domniei sale, e poate „cu ochii mari sub părul alb volburindu-și nedeslușirea”, punînd la cale, vaporizat de idee și de prelunga sa condiție estetică, descifrarea evenimentului său, cînd se întîmplă să împlinești o vîrstă: „Asta / este ceva care trece — așa cu am crezut / multă vreme —”

Sîntem tentați, astăzi, de nostalgia negeometrică a numărului anilor săi și de resursele armoniei poetului.

Rememorînd disperarea anilor,

Vă îmbrățișăm și Vă dorim un multiplu încontinuu, înspre La Mulți Ani, Domnule Mircea Ivănescu.

REDACȚIA „21 — RADICAL”

„Meseria de medic nu este o meserie obișnuită” (II)

— interviu cu dl. dr. MARCEL POPESCU, directorul Direcției Sanitare a județului Sibiu —

— Care este atitudinea Direcției Sanitare vis à vis de cabinetele medicale particulare?

— Cea mai bună. Dacă vor fi mai multe, poate în felul acesta va scăde presiunea asupra instituțiilor sanitare publice. Dar acestea nu pot funcționa corect din mai multe motive: lipsa unei legislații adecvate, lipsa unei reglementări privind finanțarea sistemului de sănătate. În momentul de față un salariat din România primește 44% din salariul pe care îl realizează — 56% reprezintă impozit, CAS, ajutor de șomaj, taxe etc. Despre acel CAS care este de 22% nimeni nu știe unde se duce. Ce s-a obținut este ca 2% din ei să se folosească pentru compensarea de 50% a rețetelor pentru pacienții ambulatorii. Deci, nici măcar și pentru cei care se tratează în spital. Neavînd bani de la buget ar trebui să existe o altă sursă. Sursa care funcționează bine în țările vestice este asigurarea de sănătate. Formele ei sînt dife-

rite: plătește și individul și patronul, iar pentru cei ce nu pot plăti plătește primăria. Am pornit de la medicina privată. Nu avem o legislație adecvată. Cabinetele de medicină privată din România ar trebui să aibă și autorizație sanitară de funcționare. Unele nu au. Cu toate acestea ele funcționează. O lacună importantă este că medicii din cabinetele particulare n-au avut dreptul să dea certificate de incapacitate temporară de muncă. Ceea ce era o aberație. Aceasta s-a reglementat, în fine. Altă problemă: sînt unii colegi care, fiind angajați atît în spital cît și în policlinică, au ore și la Policlinica cu plată, dar și în cabinetul privat; bineînțeles, că au existat niște discuții; probabil că se vor lua măsuri.

— Policlinicile cu plată ce viitor credeți că au?

— Viitorul lor va fi... autodesființarea. Vor putea, cred, să fie preluate în locație de gestiune spațiile, aparatura...

— Care este frecvența îmbolnăvirilor în ultima vreme?

(continuare în pag. a II-a)

Natalia DROC

INFORMAȚII

74 de ani de la Unirea Basarabiei cu România

În ziua de 27 martie a.c., ora 17, în sala mare a Cercului Militar Sibiu, va avea loc sărbătorirea a 74 de ani de la UNIREA BASARABIEI CU PATRIA MAMĂ, ROMÂNIA. Festivitatea este organizată de filiala „Octavian Goga” din Sibiu a Asociației Culturale „Pro Basarabia și Bucovina”, în colaborare cu Arhiepiscopia Sibiului și Cercul Militar din Sibiu.

Vă așteptăm cu dragoste frățască să fiți împreună cu noi la comemorarea acestei istorice zile.

Seară duhovn'cească

Joi, 26 martie, ora 18, la Catedrala Mitropolitană, în cadrul serii duhovnicești, Liga Tineretului Ortodox Român îl are ca invitat pe Prea Sfinția Sa Casian, Episcopul vicar al Galațiului.

Expoziție

Vineri, 27 martie a.c., orele 17, la Galeriile de Artă SIRIUS, sub egida Uniunii Artiștilor Plastici și al Casei de Presă și Editură „Transpres” va avea loc vernisajul expoziției „Anotimpuri II” a lui Mugur

Pascu. Prezentarea va fi făcută de criticul de artă Gheorghe Vida.

„Actualități în imunologie”

Asociația Medicală Română — Filiala Sibiu, anunță conferința d-lui dr. Andrei Olinescu — cercetător științific principal la Laboratorul de Imunologie celulară al Institutului Cantacuzino, București: „Actualități în Imunologie”

Conferința va avea loc vineri, 27 martie 1992, ora 10, la biblioteca Cercului Militar Sibiu.

JAZZ

Vineri, 27 martie, la ora 18, începe Festivalul Internațional de Jazz „NAE IONESCU”. Și-au anunțat participarea nume prestigioase ale jazz-ului internațional, precum și (mai) toată „crema” jazz-ului românesc. În cele trei gale ale Festivalului, pe scena Casei de Cultură a Sindicatelor din Sibiu vor concerta: „Vocal Jazz Quartet” (într-o nouă „distribuție”); cvartetul „Transilvania”, condus de Andrei Colompar; formația „Academic” din București (cîștigătoarea concursului debutanților în ediția '91); trioul condus de Puiu Pascu; septetul de „Dixieland” condus de Mihai Porcișanu; trioul din Constanța condus de Corneliu Stroe (anul trecut Harry Tavitian a rupt „Creativul”, anul acesta se pare că a rupt-o cu Festivalul); cvintetul condus de Mir-

cea Tiberian; trioul condus de Marius Popp; pianistul Romeo Cosma din Iași; Johnny Răducanu și invitații săi. (Dacă anul trecut fanii au fost contrariați de absența lui Johnny, în ediția din anul acesta se întrevede o altă absență de marcă: Eugen Gondi).

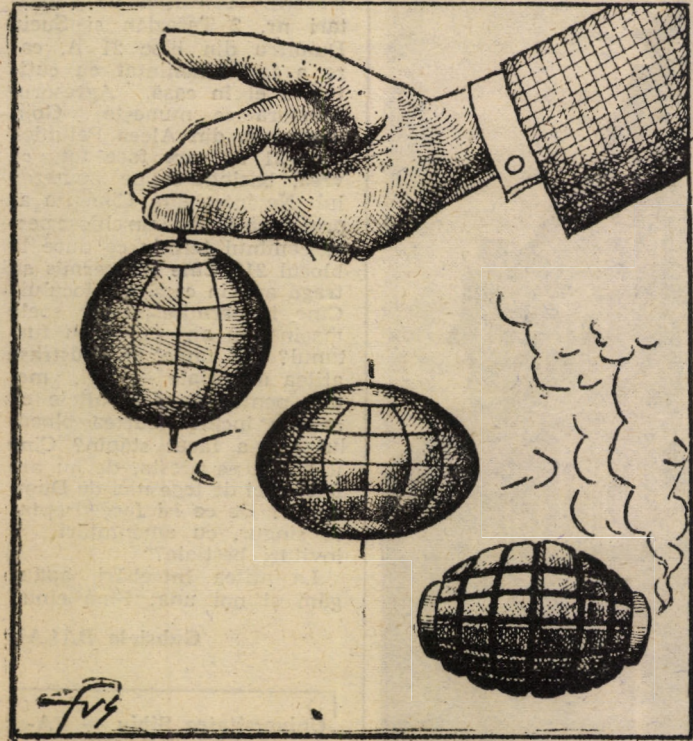
Dintre „trupele” străine, vor „invada” Festivalul: concetățeanul nostru, Billy Bontaș (actualmente rezident în Hanovra), concertînd împreună cu formația „Blue Rose”; o formație din Deventer — Olanda; Eugen Ciceu din Elveția; „The Three Wews” — Italia; Erich Granshammer — Austria; „The String Trio of New York (!!!); „Imre Köszegi Cvarlet” — Ungaria; Arne Domnerus — Suedia și Trioul Jean-Francois Jenny Clark — Franța.

N.B. — Comitetul Director al Festivalului anunță (și pe această cale) că aprobările pentru înregistrări VIDEO se obțin numai la numărul de telefon 41 39 18.

(T.O. — fan)

În atenția agenților economici

Camera de Comerț și Industrie Sibiu, reia, începînd cu data de 6 aprilie 1992, cursul de contabilitate societăților comerciale. Durata cursului este de 10 săptămîni, iar prețul de 6000 lei. Înscrieri — la sediul Camerei, str. Telefoanelor nr. 1, Sibiu. De asemenea, de la sediul Camerei, cei interesați își pot procura Breviarul Societăților Comerciale din județul Sibiu.

Lecție de geofizică (geopolitică)

desen de F.V. ȘTEFĂNESCU

SCURT ISTORIC AL FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL DE JAZZ DIN SIBIU

În anii 1975—76—77 jazz-ul românesc ia amploare, Festivalul devine prestigios, La Sibiu, toată lumea ne ajută, după puteri. Apar acei inimoși care, în plină „revoluție culturală”, se zbat pentru apărarea artei „cosmopolite”. În pofida vicisitudinilor, jazz-ul rezistă cu succes. Și asta datorită lui Dumitru Moroșanu și Florian Lungu, a lui Zoltan Boros, Adrian Enescu, Radu Goldiș, Peter Wertheimer, Radu Odeșteanu, Paul Weiner. Dar, în special, datorită „greilor” jazz-ului autohton: Johnny Răducanu, Marius Popp, Eugen Gondi, Ștefan Berindei și Dan Mindrilă.

Minunat este însă faptul că se îmbogățește creația românească de jazz, că tot mai multe teme sînt de influență folclorică. Începe să se scrie (compună, n.n.) special pentru Festival: de exemplu, piesa lui Dan Mindrilă și Florian Lungu, „FESTIVALS”.

Anul 1977 poate fi numit cel al participării totale a trupelor românești de jazz. Un an al maturității, un an în care spirala ascendentă a mișcării jazz-istice se desfășoară la o maximă amploare.

Sibiul este o „rampă de lansare” a temelor originale de jazz.

În acești ani de entuziasm aparitia conceptului stilistic specific, efervescenta de teme românești (30 în 1976) sînt amprente ale Festivalului sibian.

Anul 1978 ne aduce 3 gale, în care concertează 18 for-

mului românesc.

În anul 1979 se inaugurează concursul formațiilor debutante. Se detașează clar formațiile „NIMBUS” (Brașov) și „TRANSFER” (Iasi), care vor consacra muzicienii de valoare. În concert, apare foarte tînărul pianist Ion Baciuc jr.

Anul 1980 este încă un an crucial în istoria Festivalului, primul an cu participare internațională. Un combo din Praga ne lasă cu gurile căscate. Săile devin neîncăpătoare. Trebuie să menționăm că Festivalul s-a desfășurat concomitent în Sala Teatrului și la Casa de Cultură a Sindicatelor. Formația „CREATIV” șochează, Harry Tavitian, pe care îl auzisem cîntînd doar blues în „jamurile” din ’74—’75, aduce un suflu nou în jazz-ul românesc.

Big-Band-ul din Iași, sub conducerea lui Titel Popovici, lansează o vocalistă: Anca Parghel. Noua apariție contrariază, dar timpul, dovedește, spre bucuria noastră, incontestabila ei valoare.

Gabriel ALBRECHT

— președintele Clubului de Jazz „NAE IONESCU” —

„THE SHOW MUST GO ON...” (II)

mații ce prezintă 40 de teme originale. Orchestra Filarmonicii din Sibiu, sub bagheta maestrului Petre Șbârcea, deschide Festivalul. La pian, Dan Mizrahi. Se cîntă, bineînțeles, Gershwin, „Rhapsody in Blue”. Apar noi formații: EXPERIMENTAL Q2, SPEC-TRAL, ETHOS.

La Clubul din Sibiu încep să evolueze în timpul anului tot mai multe formații românești. Membrii Clubului își dau girul pentru participarea la Festival a celor mai valoroase dintre acestea.

Sibiul devine capitala jazz-

Expoziție-Doru Rotaru

Galeria de artă „Sirius” găzduiește expoziția pictorului bucureștean Doru Rotaru. Absolvent al Institutului de arte plastice „Nicolae Grigorescu”, promoția 1970, pictorul a mai avut participări la saloane oficiale și expoziții de stat, expoziții de artă românească organizate în străinătate, expoziții personale, de grup, lucrări de artă monumentală (amintim: 1970 — Holul Bibliotecii Universității București — frescă; 1988 — Palatul Cotroceni — vitralii; 1976 — Alba Iulia — frescă).

Lucrările expuse la „Sirius” se remarcă prin folosirea predilectă a două opoziții de culori: roșu — verde și galben — mov. Prima complementaritate ce apare în portretistică susține viziuni de suprealism, în care neobișnuitul și spectaculosul lasă să „scape” aluzii la mitologie. E sesizabilă voința de a conferi tablourilor o finalitate simbolică. Pentru acest gen de lucrări apare opțiunea contrastelor violente (de exemplu, roșu de cadmiu și verde crud).

Alt gen de portrete prilejuește recunoașterea unor atitudini „tip”, din tradiția picturală românească, în primul rînd grigoresciană. Forța unor prim-planuri ca și a liniei stilizate duc însă cu gîndul și la Corneliu Baba.

Peisajele (de iarnă) sînt pictate în pastă groasă, „bituminoasă”, unde opoziția galben — mov e îndulcită, de aici și senzația unui halou de căldură prezent în emoția anotimpului rece.

Lucian FILIP

O pasionantă experiență educațională (și un apel)

Anul școlar în curs a adus o noutate la Liceul „Gheorghe Lazăr” din Sibiu: o clasă de elevi, cu grijă selecționată, la care noile discipline — „Geografia Marii Britanii” și „Geografia S.U.A.” — se predau în limba engleză. O adevărată „provocare” pentru ambele părți: elevi și profesori.

Deși ne aflăm în mijlocul unor schimbări economice dramatice, ce determină acordarea unei priorități reduse educației, există rezultate demne de luat în seamă. Acești elevi vorbesc fluent limba engleză și au posibilitatea să înțeleagă climatul economic, social și politic al vestului.

Mulțumim inspectorilor de specialitate (Geografie și limba engleză) care pledează pentru cauza reușitei acestui experiment, de asemenea, întregului corp profesoral care formează acești elevi.

Domnilor conducători de societăți comerciale, sînt absolut siguri că printre acești copii se află potențiali specialiști de clasă — în informatică, management, marketing — care ar putea ajuta în viitor la reconstrucția economică și progresul Sibiului în general. La formarea lor în acest sens, ar putea contribui și posibilitatea de a petrece cîteva săptămîni în Marea Britanie. Recent, două colegii din sud-vestul Angliei (Devon și Cornwall) s-au oferit să primească un grup de 10 elevi, pentru desfășurarea unor activități educaționale comune, în luna iulie 1992. În acest fel ei, elevii noștri, ar putea efectua adevărate lecții de geografie pe teren, dar ar avea și posibilitatea cunoașterii „pe viu”

a realității britanice.

Cei zece vor fi admiși după rezultatele obținute la testul complex despre „Geografia Marii Britanii”, coroborate cu rezultatele din timpul celor două trimestre afectate acestui curs.

Din nefericire, costurile de transport sînt foarte mari și nu pot fi asigurate din mijloace proprii. În acest sens, contăm pe sprijinul eventualilor sponsori, care pot depune sumele necesare în contul nr. 45.90.7.70.0. B.C.R., sucursala Sibiu. Alte relații, puteți obține la telefon 72 09 86.

Sînt incredincătoare că veți fi încințați să sponsorizați această nouă experiență educațională. Investiția în inteligență este, fără îndoială, o onoare.

Acordați-le o șansă celor zece lăzăriști, în numele cărora vă mulțumesc.

prof. Maria-Daniela FLOREA

„Meseria de medic nu este o meserie obișnuită” (II)

(urmăre din pag. 1)

Am înțeles că ar fi apărut iarăși microbul tuberculozei.

— Microbul tuberculozei nu a dispărut niciodată în România. Infecția tuberculoasă nu înseamnă boală. Elementele care pot să transforme starea de infecție în stare de boală sînt toți factorii care scad starea de rezistență a organismului: alimentația proastă, condiții proaste de îmbrăcăminte, de locuit, de transport, anumite medii de muncă etc. În fine toate cele care dau calitatea vieții. Tările cu cele mai mici cifre de îmbolnăviri și mortalitate sînt țările unde calitatea vieții este ridicată. România a atins, prin anii '70 o cifră de îmbolnăviri de tuberculoză egală cu cea a Danemarcei în timpul celui de-al II-lea război mondial. În 1948—1949 erau cam 300 cazuri noi pe an, la 100 000 de locuitori. În anii '74—'75 se ajunsese la 50—52 cazuri noi. După '76—'77 s-a degradat calitatea vieții la noi. A scăzut nivelul de trai, care a mers convergent cu scăderea alocării de fonduri pentru sănătate. La un moment dat, o figură proeminentă a medicinei de la noi a anunțat triumfător într-o ședință: „Am lichidat problema tuberculozei”. Ce se întimpla de fapt? Începînd cu anul

1981, în fiecare an erau înregistrate tot mai multe cazuri noi de tuberculoză la 100 000 de locuitori. S-au înființat comisii de luare în evidență a cazurilor de tuberculoză. Și cine era fruntaș? Cel care declara cele mai puține cazuri. Și așa s-a mers din minciună în minciună.

— Dar tratamentul bolnavilor se efectua?

— Da. Dar dacă lozinca a fost că n-avem tuberculoză, nu s-au mai scos posturi de medici secundari ftiziologi (de la 1200 în 1961, s-a ajuns acum la 300 și ceva), nu s-au mai dat bani pentru medicamente (medicamentele pentru tuberculoză sînt foarte scumpe).

Toată lumea a răsuflat ușurată din 1990, cînd s-au declarat corect cazurile de tuberculoză. Deci, nu a apărut un exces de cazuri noi, ci se declară corect cazurile existente. Creșterile cele mai mari apar în județele unde s-a mintit cel mai mult. Acum, acestea dînd cifra reală își face loc ideea că ar fi reapărut tuberculoza.

— Să încheiem cu o concluzie...

— Da, lucrurile merg destul de greu în sănătate. Progrese s-au făcut. Cu pași mici, dar nu le putem contesta. Închei cu ideea că sînt optimist.

— Vă mulțumesc.

Dialog cu cititorii

● Începem cu un un fragment dintr-o scrisoare din Chirpăr: „Subsemnata Tinciu Crucița din comuna Chirpăr 407, în ziua de 16.03.92, am fost cu vecina mea W.I. în magazinul local pentru a întreba de ce nu i se dă zahărul pe luna decembrie (care s-a distribuit în ianuarie) fratelui meu M.I., care are 9 copii. În 6 martie a venit zahărul pentru luna ianuarie, fratele meu s-a dus și s-a rugat să i-l dea și pe cel pentru luna decembrie, dar nu a vrut. S-a dus și cumnata, dar i s-a spus că au luat zahărul. Pe tabel, gestionarul Emilian Șerbănoiu a făcut un simplu X. L-am rugat și eu pe dl. Șerbănoiu să-i dea zahărul, iar dînsul s-a întins

peste tejghea atingîndu-mă cu mina și spunîndu-mi să ies din magazin. A venit și soția sa, Șerbănoiu Ana și mi-a spus: „bine deșteapto, dacă nu l-a luat îl va lua”. Am vrut să ies din magazin, dar gestionara s-a întins peste tejghea, să dea în mine cu un metru din lemn”.

Două întrebări se impun: „Ce cale apucă zahărul care nu ajunge la oamenii din Chirpăr?” și „Cine tolerează încă atitudinea unor asemenea gestionari?” Să vedem cînd ni se va răspunde.

● O altă scrisoare vine de la un grup de locatari din Terezian, Alea Petuniei, bloc 21 A, care insistă să facem cunoscute următoarele rînduri, în speranța că acei care sînt în drept vor lua măsurile prevăzute de lege. Deocamdată aceștia ne roagă să nu le divulgăm numele. „Deoarece devenim victime ca: Gh. Tarcea, Zahiu Marin, ambii din Alea Petuniei, bloc 3, Domnaru Nicolae, administratorul Asociației de locatari nr. 2 Terezian și Suciu Dumitru din bloc 21 A, care a fost amenințat cu cutitul la el în casă. Agresorul acestora se numește Goia Andronic, din Alea Petuniei, bloc 21 A, care face tot ce vrea, bazîndu-se pe puterea lui. Ne întrebăm: Cine i-a aprobat să își facă un chioșc peste căminul termic ce duce la blocul 21? Cine i-a permis să tragă apă în capătul blocului? Cine îi permite să-și spele mașina cu apă caldă cu fur-tunul? De unde are sustras atîtea materiale — țevi, metale pentru gard și altele cu care a închis curtea blocului și s-a făcut stăpîn? Cine îl apără pe acesta, de nu are frică nici de lege nici de Dumnezeu? De ce își face dreptate singur, cu amenințări și lovituri bestiale?”

La atîtea întrebări, adăugăm și noi una: Pînă cînd?

Gabriela BALAN

PROGRAM

JOI, 26 martie 1992

10,00 Actualități • Meteo.
10,20 Calendarul zilei.
10,30 Worldnet Usia.
12,10 Ora de muzică.
13,00 Oameni de în-gă noi.
13,30 Jazz-Magazin.
14,00 Actualități • Meteo.
14,20 Azi în Bangladesh.
14,35 Microrocital Neda Ukraden.

14,50 Preuniversitaria.
15,30 Telescoală.
16,00 Muzica pentru toți.
16,30 Forum.
17,00 Actualități.
17,05 Repere moldave: Emisiune realizată în Studioul RTV Iași.
17,35 Drumuri în memorie.
18,00 Tele-discul muzicii populare.
18,20 Virs-tele peliculei.
19,00 Studioul economic.
19,30 Desene animate: „Alice în Țara Minunilor”.
20,00 Actualități.
20,35 Sport.
20,45 Film serial: „Dallas”.
(113).
21,40 În fața națiunii.
22,05 Reflecții rutiere.
22,20 Vedete în recital: D.D. Bridge-water.
22,40 Reporter '92.
23,10 Cronica Parlamentului • Actualități.
23,40 Stadion.
0,05 Închiderea programului.

Universitatea Sibiu — FACULTATEA DE INGINERIE

Foto: Iulian PREDA

PRO BASARABIA

Un „oarecare“ Ion Codreanu

În 1935, la tribunalul militar din Siliștră — reședința județului Durostor — s-a judecat procesul unor comuniști cominterniști și au venit ca martori o serie de evrei cunoscuți, ca Leon Blum, Henri Barbusse, Roman Rolland etc., ca să-i apere, dar tribunalul nu s-a lăsat intimidat și i-a condamnat la cîte 12 ani, pentru vini bine dovedite pe: Ana Pauker, Laszlo Lucacs (Vasile Luca), Baruch Iticsohn Tescovici (Georgescu Teohari) Gheorghiu-Dej și alții.

La 26 iunie 1940, Stalin a dat un ultimatum României ca să i se cedeze Basarabia, pe motivul că a mai fost a Rusiei și pentru dreptul celui mai tare, luînd și Bucovina ca „dobîndă“ pentru cei douăzeci de ani de stăpînire „nedreaptă“ a Basarabiei, deși Bucovina nu fusese niciodată sub stăpînire rusească.

În trei zile, România trebuia să evacueze Basarabia fără a lua nimic de acolo. URSS nu s-a ținut de cuvînt și a intrat cu armata chiar din prima zi, ocupînd centre nervoși strategici și arestînd o serie de personalități românești cunoscute. Printre cei arestați au fost Pantelimon Halipa, ministrul Basarabiei și bătrînul Ion Codreanu (Numele de Codreanu este foarte răspîndit în acea parte a României).

La izbucnirea celui de-al doilea război mondial, masoneria evreiască din București, în legătură cu cea din Geneva și cu teribilul Beria din URSS, a aranjat ca Stalin să ceară lui Antonescu, prin Crucea Roșie din Geneva, ca să se facă un schimb de deținuți: România să predea lui

Stalin pe Ana Pauker, Laszlo Lucacs și Baruch Iticsohn Tescovici. Pe amărîtul de român, complicele lor, Gheorghiu-Dej nu l-au cerut „așa că a rămas în țară...“

În locul celor trei, Stalin i-a oferit lui Antonescu pe Ion Codreanu.

Cine era acel bătrîn? Să vedem, făcînd puțină istorie.

Conform principiului „autodeterminării“ enunțat de Lenin, românii din Basarabia s-au adunat la Chișinău și s-au constituit în Marea Adunare Națională, la 26—28 martie 1918, deci înaintea Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918: — preoți, învățători, profesori, episcopi, doctori, avocați etc. S-au înțeles ea aceea Mare Adunare să fie condusă de cel mai bătrîn și acesta a fost găsit în persoana unui țărăn, pe nume Ion Codreanu, care avea atunci cam 70 de ani.

Acel Ion Codreanu a fost persoana care a prezidat Marea Adunare de la Chișinău, care a hotărît și a cerut revenirea la patria mamă.

Pe acest bătrîn, — în 1940, avînd 90 de ani — l-au arestat și dus la Moscova, l-a oferit Stalin ca obiect de schimb, și Antonescu a acceptat. (Bătrînul Ion Codreanu a mai trăit doi ani în România).

Amintim deci că la 26—28 martie 1918 s-a dezbătut și hotărît în mod liber revenirea la România a acelei părți a țării noastre, pe care chiar străinii au considerat-o drept „Canaanul României“, fapt pentru care s-au și adunat acolo, unde după „acumularea cantitativă“ au trecut la „saltul calitativ“: lupta pentru destrămarea poporului român.

Astăzi, eu toți să ne gîndim la frații noștri din patria natală a lui Donici, Averescu și a marelui Kogălniceanu, care suferă și sînt oprimăți, fiindcă își doresc libertatea.

Ioan MOGALDEA

Situația din Transnistria

În ciuda îndemnurilor la calm adresate atît de Chișinău, Moscova, Kiev și București, cit și de statele Occidentale, situația de pe malul stîng al Nistrului continuă să rămînă încordată. Declarațiile formale de neamestec ale armatei rusești nu împiedică Rusia să susțină din umbră forțele separatiste care continuă să facă victime în rîndul moldovenilor — nevoia intervenției căștilor albastre devenind tot mai pregnantă pentru împiedicarea escaladării conflictului de către forțele comuniste reacționare.

(M.G.)

Două cărți despre stalinism

Au apărut două cărți despre Stalin, scrise de doi comuniști: iugoslavul Milovan Djilas (întîlniri cu Stalin) și politologul rus Rey Medvedev (Despre Stalin și stalinism).

Prima dintre cărțile amintite „reface“ narativ amintirea celor trei întîlniri pe care autorul le-a avut cu Stalin, un individ „sugubă“ și ironic la începuturile lui, devenit, prin „curs istoric“, un „marxist mai original“, realizator al ideologiei, în pofida tragediei realizării marxismului. Djilas încearcă, — în apărarea lui Stalin, — o interogație asupra trecutului latin est-european, prin situația ironică a dictatorului pe poziția panslavismului, care n-ar fi avut șocul și nici finalitatea cunoscute. A doua întîlnire dintre cei doi este povestită „din motivele“ Armatei Roșii, care a izolat o parte din Europa — în special Iugoslavia, acuzată de nesubordonare față de Patria Mamă — și ușor, chiar prea ușor, ne trezim în întîmplarea celei de-a treia întîlniri: tensionată, ca urmare a protectoratului iugoslav față de Albania.

Cele trei întîlniri sînt interesante atît prin „picanteriile“ bănuite, cit și prin stîrnirea ei'torului. Doar atît. Există prea multe paradoxuri justificate și argumentate „de sine“, culminînd cu aserțiuni de genul „pragmatismul nemeditativ“ al lui Stalin. Sugeția scriitorului este asemănătoare celor 3 minute care urmează unui seism catastrofal...

Al doilea portret stalinist aparține unui prolenist antistalinist. De această dată se complică nuanțele, voit scăpate în folosul „despoticelelor manevre“, și îmblîzite pe parcursul acțiunilor comandamentelor staliniste și găsindu-le o finalitate comercială: anihilarea opoziției.

Legenda despre Stalin a fost confecționată — se spune și în această carte. Stalin era ucenicul neascultător al lui Lenin, (simțîți o undă de blîndețe care-l hrănește conștiința scriitorului rus?), care, în testamentul său politic, îl debarca de la putere; Cominternul nu a fost altceva decît antecamera lui Stalin, iar străinătatea i-a dat mină liberă; eul personal s-a transformat într-un catolicism „păstori“ de Stalin: au fost strămutate 400000 de familii ale chibburimii, a fost intenționată foametea din Ucraina (5—8 miliarde morți),

a fost epurată intelectualitatea veche (90%) etc. Și, brusc, aflăm din cartea lui Medvedev că „Stalin a exterminat cu voluptate aparte pe comuniști“, pentru a „dispărea martorii primelor represii“. Iar un lector, nu tocmai odîhnit, va înțelege dintr-o asemenea înșiruire povestită, și ușor prietenească față de constituționalitatea prerogativă a lui Stalin, că era un individ copilăresc neștiutor al devenirii forțate: el „nu știa de represii“, era „manipulat de niște parveniți și aventurieri politici“, chiar „urmărea, prin represii în masă, dezvoltarea revoluției econ-tinue și nebirocratizarea foștilor revoluționari. Și, înspire hazardul istoric, Stalin ar fi fost „contrarevoluționar monarhist sau fascist, adversar conștient al comunismului“ (!!).

Nu are rost să memorez ipostazele unui Stalin plauzibil. Prefer o „ipoteză“, din păcate „îndoliată“ și care a condus la irosirea generațiilor și strămutarea unor popoare; prefer ipoteza (logică) a prelungirii leninismului prin absurditatea stalinistă. Și așa ceva nu rezultă din cele două cărți... irosite.

Andrei ILENI

VASILE ȚEPORDEI

POHOD NA SIBIR

— „Ascultă-mă noul meu frate. Eu sînt planificatorul șef al lagărului. Stau închis de 29 de ani. În 1945 cînd s-a terminat războiul am primit o scrisoare de la mama mea de la Odesa. Îmi scria: „Dragă Colea, află că din cei 8 membri ai familiei pe care i-ai lăsat cînd te-ai arestat, am rămas în viață numai eu. Ceilalți au murit de foame încă înainte de război. Eu sînt în viață datorită căpitanului român Popovici, care a stat la mine în gazdă trei ani și jumătate. Din cele două salarii ce primea, unul mi-l dădea mie. Alimentația și bucatele ce le aducea de la popotă mi le lăsa mie. Cînd am plecat mi-a lăsat alimente și bani cu care să pot trăi cel puțin 10 ani. Vei veni și tu și te vei bucura de darurile făcute mie de acest om al lui Dumnezeu. Trebuie să știi un adevăr: în timp ce nemții au fost niște diavoli pentru noi, românii au fost îngeri. Populația Odesei n-a dus niciodată o viață mai bună și mai îndestulată ca sub administrația românească. Și pentru că un român ți-a salvat mama de la moarte, îți poruncesc, în calitate de o am, ca oriunde vei întîlni un român să-l consideri frate cu tine. Asta-i porunca mea de mamă.“ — Au trecut șase ani de atunci. Conform poruncii mamei mele, pînă acum mi-am făcut 69 de frați. Dumneata ești al 70-lea. Fii sănătos și cit vom fi împreună te voi ajuta ca pe un frate. A chemat dnevalnele (omul de serviciu) de la planificare și l-a trimis să cheme de urgență doctorul. Era tot un condamnat. Dar rus. Fusese trimis ca doctor în Basarabia și fiindcă ajuta și susținea populația nevoiașă i-au acordat 25 de ani și l-au adus la Vorcuta. Cum a apărut doctorul, „fratele“ Nicolae Pavlovici Zatenatchi, acesta era numele lui, i se adresează: — „Dragul meu îți recomand pe cel de-al 70-lea frate al meu. Iată-l. Ți-l încredințez. Ai grijă de el. Nu trebuie să intre în mină. Românii mi-au salvat mama de la

moarte și eu sînt obligat să-i ajut ca pe frați“. După o convorbire amicală ce a urmat, doctorul m-a luat și m-a condus la spital și mi-a dat o broșură: „Grudnaia jaba“ (Angina pectorală). „O citești, înveți toate simptomele și vii de două ori pe săptămînă la ambulator și-mi declari că noaptea ai avut crize. Îmi înșiri toate simptomele din broșură“. — „Bine, zic eu, dar eu n-am boala aceasta“. — „Nici să n-o ai“, răspunde doctorul. — „Dar dacă mă pune la un aparat de electrocardiogramă și se constată că n-am boala aceasta, cum mă voi descurca?“, întreb eu. — „Dar naiba a văzut aparat de electrocardiogramă la Vorcuta? Aparatul este declarația dumitale și ceea ce scriu eu în fișa medicală“.

Din anul 1951, luna ianuarie și pînă în toamna lui 1954, cînd am fost ridicați toți străinii și duși la Potima-Iavas, pentru reaclimatizare, dosarul meu cu fișele medicale avea o greutate de vreo 2 kg. Am ascultat și urmat sfaturile acestui medic cit am stat pe teritoriul Uniunii Sovietice. M-am rugat și mă rog și azi pentru sănătatea doctorului Vladimirțev și a „fratelui“ Nicolae Pavlevici Zatenatchi.

A urmat comisia medicală pentru repartizarea la lucru. Doctorul, salvatorul meu m-a trecut în brigada invalizilor. Mi se dădea de lucru la suprafață, la spital, la curățenie, numai la lucru ușor. Cînd încercau ofițerii politici să mă trimită în mină, doctorul declara că el răspunde de viața mea și că angina pectorală nu permite lucrul în mină. Așa mi-a ajutat Dumnezeu să rămîn în viață. Desigur că am avut necazuri destule. Noi eram predestinați pieirii, exterminării, mai ales noi străinii.

Menționez că toți rușii din lagărele prin care am trecut vorbeau frumos de români. Armatele române se purtaseră omeneste cu populația din regiunile ocupate. N-am întîlnit cetățean sovietic care să nu vorbească frumos de români.

Am întîlnit în lagărul 29 puțini români. Erau din Basarabia și Bucovina, pe care sovieticii nu-i considerau români. Am întîlnit pe unul Gheorghe Copacinschi, de prin jud. Bălți, adus aici ca război. Era secretar al sfatului popular și un venetic care îi viza locul l-a denunțat ca dușman al poporului și a ajuns aici. Nu știa de ce stă. Și ca el erau mulți. Tot aici am întîlnit doi evrei din Bucovina: pe a-

vocatul Lazăr Aizicovici și comerciantul Isac Serf. Primul era din Cernăuți, iar al doilea din Cîmpulung Moldovenesc. Era prieten cu Emil Bodnăraș. Aizicovici lucra ca felcer. La mină, iar Serf se învîrtea pe la contabilitate. Țin să fac o remarcă. Prin toate lagărele cîtreerate n-am întîlnit un evreu care să lucreze la munca grea. Toți lucrau la spitale, contabilitate, la planificare, depozite de alimente și efecte, bucătării etc.

Serf a murit la reîntoarcerea în țară, iar Aizicovici a reușit să se repatrieze în Israel și a murit la Haifa, în 1982.

Cu Ostrovschi și cei doi evrei ne-am ajutat pînă în februarie 1953, cînd am fost transferat la mina 6, Vorcuta.

Dacă erai prieten cu evreii scăpai de multe necazuri. Ei erau organizați într-un fel de mafie.

Viața în lagăr era un calvar permanent. Scăpai de un necaz și dădeai peste zece. Ofițerii politici aveau grijă ca să creeze oamenilor numai chin și amarăciune. Nu găsai unul care să caute să facă bine cuiva. În mințile lor fierbea parca planul creării greutăților și distrugerii omului. Mulți dintre deținuți își tăiau degetele de la mîini, picioare și uneori chiar mîinile, pentru a fi scutiți de muncă. Foloseau aceste metode mai mult blatnoi, care nu erau obișnuți să muncească. Printre politici erau și blatnoi. Dacă în libertate au înjurat pe Stalin sau pe NKVD-ist erau încadrați la articolele respective și trimiși în lagărele politice. Ei uzau de metodele lor: furturi, escrocherii, bătăi, jocuri de noroc, crime etc. Erau mulți tineri de 15—18 ani, care se apucau, în libertate, de furat și ajungeau în lagăre politice, pentru că scăpau un cuvînt împotriva lui Stalin sau împotriva unui secretar de organizație. Cel mai ușor era să-i legi omului o tinichea, ca politic. Îl judeca „troica“ (o comisie centrală, care nici nu-l vedea pe acuzat). Mai era o categorie de minori, proveniți din Ucraina de Vest. Cînd partizanii lui Bandera erau atacați de armatele regulate sovietice — aviație, artilerie — toată populația satelar sau a tirgurilor înconjurată era ridicată, judecată și expediată spre lagăre. Era un procent mare de minori, care își executau pedeapsa la Vorcuta. Partea bună a acestei categorii era că nu se amestecau cu blatnoi.

(va urma)

VINZĂRI-CUMPĂRĂRI

- Vind VW Transporter — stare foarte bună, telefon 43 09 38. (513)
- Vind anvelope diferite mărimi pentru jenți de 13, 14, 15 țoli. Telefon 42 62 42, după ora 16. (499)
- Vind sau schimb apartament confort I, 3 camere. Telefon 44 67 69. (512)

DIVERSE

- Transport marfă cu dublă de 1,2 t, Kerst Pavel. Telefon 44 60 12. Preț negociabil. (478)

„BRAVO S.A., organizează excursii la ISTANBUL în 1, 8, 15, 21, 29 aprilie 1992.

— CHINA — BEIJING, SHANGHAI; THAILANDA — BANGKOK, în aprilie, mai, iunie 1992. Telefon 42 77 02; 43 42 54. (502)

Mica publicitate

Contabilitate și limba germană (începători) cursuri pe care le puteți urma la S.C. „CETATE” Sibiu. Înscrieri și relații la sediul societății, Parcul Tineretului nr. 1 (Teatrul de Vară), lângă fosta maternitate. Telefon 43 65 19. (514)

S.C. „METATEX” Deva, livrează ciment, precum și blocuri pentru zidărie BCA (albe). Informații la telefon 956/1 34 61, după ora 18. (M.P.)

S.C. „BRÎNDUȘA” vinde pe bază de comandă: — Frigidere, congelatoare (toate mărimile); TV color; mașină de spălat automatic; aragaze (sigilate, garanție 2 ani). Informații telefon 44 33 95. (411)

Căutăm femeie pentru îngrijire fetiță de 4 ani. Preferabil cunoscătoare lb. germană. Telefon 43 55 95. (PG)

ȘCOALA DE ȘOFERI „ALLDO” face înscrieri pentru seria lunii aprilie, la sediul din str. Oituz nr. 31, de luni până vineri, între orele 11—17.

Se asigură: Instruire practică; legislație rutieră; mecanică; prim ajutor.

PREȚUL ȘCOLII ÎN AVANTAJUL DUMNEAVOASTRĂ.

Relații suplimentare la telefon 42 45 33, între orele 15—21. (461)

Asociația „SPERANȚA” cu scop umanitar, avind o filială similară în Franța, caută tineri care să lucreze voluntar cu copiii handicapați, existând posibilitatea unei specializări gratuite în Franța.

Adresa Asociației „Speranța” este str. Bagdazar nr. 10—12, Spitalul de Recuperare neuro-motorie, telefon 41 36 70, interior 100, 191, prof. Grădinaru sau Jean-Pierre. (PG)

COMEMORĂRI

Anunțăm împlinirea a 6 luni de la plecarea dintre noi a celui care a fost dr. MIRCEA ZINVELIU. Parastasul va avea loc sâmbătă, 28 martie, ora 17,30, la Biserica din Groapă. Soția și fiica (509)

Primăria și gospodărirea municipiului

(urmare din pag. I)

de ridicare a gunoaielor au apărut grămezi de gunoi la capătul diferitelor străzi, precum și pe la intersecții. Pentru reglementarea acestei situații se vor lua măsuri de amendare a celor ce încalcă normele de curățenie a orașului. S-a cerut de asemenea și stabilirea unui grafic pe străzi în care să se specifice zilele când se va ridica gunoiul. S-a subliniat și necesitatea reconstruirii WC-ului public de lângă teatru, lucrare care cădea în responsabilitatea Administrației Piețelor, dar până în prezent nu s-a finalizat. Pentru că au existat serioase neajunsuri în asigurarea agentului termic la blocuri, pentru început vor fi achiziționate cel puțin două cazane franțuzești, care vor fi amplasate la capete de rețea în blocurile ILL al căror randament — se speră — va convinge pe cei ce locuiesc în blocuri trecute în proprietate particulară să adune banii necesari pentru a-și achiziționa asemenea instalații. Există un mare număr de mașini parcate în locuri nepermise, care blochează trotuare și străzi, unii proprietari transformând aceste locuri în ateliere de reparații. Împotriva lor, ca și a celor ce circulă și parchează în zona centrală a orașului (interzisă circulației auto) se vor lua măsuri polițienești.

Se înregistrează dificultăți și în realizarea aducțiunii apei de la Sadu, care obligă la schimbări în proiect. Societățile și agențiile care, fiind nevoite să sape gropi, nu le astupă și le compactează în mod corespunzător vor fi pasibile de amendă. În Grădina Zoologică s-au sistat lucrările de decolmatore a lacului, pentru a se lucra la fundația digului, astfel încât la jumătatea lunii aprilie să poată începe acumularea apei în lacul de agrement. Comisia de sistematizare și de urbanism a realizat patru proiecte de chloșcuri, ce vor putea fi achiziționate de întreprinzători, iar spațiile de amplasare a lor (în special în Piața Cîmbin) vor fi scoase la licitație. Tot în Piața Cîmbin s-a constatat faptul că, pe lângă nerespectarea profilului agroalimentar al pieții, vinzarea cărnii se face în condiții improprietă, lucru ce impune intervenția Controlului Calității Produselor, al Sanepidului, al Inspectoratului Sanitar precum și al Gărzii Financiare.

Sintem de acord că toate aceste inițiative ale Primăriei sînt laudabile, însă ne întrebăm cum va reuși această instituție să-și efectueze plățile cîtă vreme veselul nostru Parlament se ocupă de cite-n lună și în stele, dar la încheierea primului trimestru al anului nu a votat încă bugetul...

TRANS-CIBIN S.A. Sibiu

VINDE PRIN LICITAȚIE următoarele mijloace de transport:

- R 8 135 F
- R 8 135 FB
- R 10215 FS (tractor cu șa plus semiremorcă)
- R 19256 (tractor cu șa plus semiremorcă TTR)
- R 19215 DFR (basculantă 16 t)
- remorci 5—7 tone basculante și nebasculante
- Cabine R 8135 provenite din casare

Licitația se ține la sediul societății în data de 10 aprilie 1992, ora 10 (str. Henri Coandă nr. 12).

Informații suplimentare la telefon 92/43 20 37, interior 8 sau la secretariat la telefon 43 26 87. — 133 —

JUDEȚUL SIBIU
PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SIBIU

DISPOZIȚIA Nr. 2

privind unele măsuri în legătură cu circulația autovehiculelor pe str. Nicolae Bălcescu și Piața Mare

Primarul municipiului Sibiu, Analizînd propunerile Serviciului tehnic, investiții-construcții, gospodărie comunală și locativă, coroborate cu ale Poliției Municipiului Sibiu, în legătură cu circulația autovehiculelor pe str. Nicolae Bălcescu și Piața Mare, pentru desfășurarea normală a traficului rutier și pietonal,

Văzînd dispozițiile Decretului nr. 328/1966, precum și Regulamentul de aplicare a acestuia,

În conformitate cu dispozițiile art. 43, lit. r, din Legea nr. 69/1991, privind administrația publică locală,

În temeiul art. 45, alin. 1 din Legea nr. 69/1991 privind administrația publică locală,

DISPUNE:

ART. 1. Începînd cu data de 30.III. 1992 se interzice circulația în ambele sensuri a autovehiculelor pe str. Nicolae Bălcescu și în Piața Mare, cu următoarele excepții:

- Autovehiculele Salvării;
- Autovehiculele destinate stingerii incendiilor;
- Autovehiculele Poliției, atunci cînd sînt în misiune;
- Cortegiile funerare;
- Autovehiculele destinate salubrității și întreținerii rețelelor apă, canal, gaz, iluminat public.

ART. 2. Autovehiculele care aprovizionează magazinele și unitățile de alimentație publică pot circula în zonele menționate în art. 1 numai dacă sînt autorizate de Poliția Municipiului Sibiu.

Pentru obținerea autorizației este obligatorie prezentarea avizului dat de Primăria Municipiului Sibiu, aviz în care se vor preciza orele la care este permis accesul, precum și tonajul mașinii.

ART. 3. Pot circula autovehiculele care aparțin persoanelor ce domiciliază în zonele menționate la art. 1, după obținerea autorizației din partea Serviciului Circulație al Poliției Municipiului Sibiu.

Pentru obținerea autorizației solicitanții vor prezenta avizul dat de Primăria Municipiului Sibiu, în care se va menționa interzicerea staționării în stradă.

ART. 4. Autorizațiile care au fost eliberate pînă în prezent își pierd valabilitatea începînd cu data de 30.III. 1992.

ART. 5. Serviciul tehnic, investiții, gospodărie comunală și locativă și Poliția Municipiului Sibiu vor duce la îndeplinire prezenta dispoziție.

Data în Sibiu, la 11 martie 1992.

PRIMAR,
ing. SORIN ȘERBU

„Superlativele” săptămînii trecute

S-a rupt apa!

Săptămîna trecută a debutat prin „mineriada de cafea”. Primul ministru consideră că „este o problemă controversată, deja, dacă eu trebuia sau nu să discut cu

dîșii. Voi da o declarație în legătură cu motivele care m-au determinat să discut aproape în orice condiții cu această delegație”. Și, după o criză de tăcere semnificativă, d-l Stolojan a mai spus: „Nu-i problema mea dacă va fi sau nu o nouă mineriadă. Dacă dîșii și-au pus cumva în cap așa ceva, și-au greșit omul. Eu trebuie să văd ce probleme ridică și care sînt posibilitățile societății noastre pentru a le rezolva. Restul e responsabilitatea lor”. (s.n.). Pledoaria „liderului național” al minerilor, enervat și ușor agitat, vorbea despre democratizare, respect, salarii, anti-promisiuni și provocări gratuite: „În condițiile în care, prin absurd, se va dovedi că acel minim de 16.000 lei e posibil și am dreptate, dispăre hotărîrea Guvernului nr. 202”. Absolut sublimă întrebare, din moment ce modificarea sau anularea actelor normative sînt de competența Guvernului.

Președintele țării a lăsat impresia că „i s-a rupt apa” și a plecat spre Buzău, încărcat de citate mai mult minimate, ocolind, prin necazul afișat, subiectul „întîmplării” din Capitală. Apoi a făcut un salt oficios pînă pe scările Prefecturii din Craiova, lăsînd impresia că și-a pregătit perioada terestră a campaniei prezidențiale.

Tot președintele a mai susținut: „Petre Roman a vrut să demisioneze din funcția de prim-ministru din iunie 1991”. Nu mai știm cine minte, din moment ce liderul național al FSN susține că nici în septembrie nu și-ar fi dat demisia ci doar... și-a depus mandatul.

Președintele Senatului se întreabă: „Cine este, scuzăm-mă, prostul care poate crede azi că mai poate exista comunismul ca regim politic?”

Pe ce se poate baza? Pe experiența catastrofală a comunismului, la care am asistat? Un redactor șmecher a pus altfel întrebările: „Cine era în urmă cu patruzeci și ceva de ani, prostul care credea că România ar avea ceva de cîștigat din construirea comunismului? Cine ignora milioanele de asasinate din motive politice săvîrșite în cea mai comunistă dintre țările lumii, URSS? Cine nu ține seama de faptul că în Unirea Sovietică economia de tip comunist își dovedise cu prisosință ineficiența și pleda cu înfocare pentru trecerea, în România, la o economie de tip comunist? Oare cine, dacă nu „luceafărul” senatului românesc?...

Fostul ministru al Forțelor Armate, generalul Militaru, ne propune un subiect de meditație: „Vă sfătuiesc să cercetați un detaliu privind vizita lui Ceaușescu în Iran: colonelul Ardeleanu, șeful USLA, l-a însoțit la plecare. La întoarcere a venit cu o zi mai tîrziu, aterizînd cu un avion încărcat cu persoane, pe aeroportul Kogălniceanu. Pe de altă parte, în zilele de 29—30 decembrie, de pe aeroportul Băneasa și-au luat zborul mai multe avioane libiene. Cu oameni îmbarcați”. Ar putea oare actualul bancher Victor Atanasie Stănculescu să mediteze la cele de mai sus, între două zboruri spre Londra?

Penibilă și neșocantă a fost întîlnirea citorva scriitori la Televiziune. S-au negat stări de spirit și s-a aruncat „mielul” în curtea altei televiziuni. Ori a altui președinte...

Aștept difuzarea casetei cu înregistrarea întîlnirii Colegiului Director al FSN cu președintele Iliescu. Din replicile verbale Roman — Iliescu vom afla de acuzații reciproce deosebit de grave.

Pînă atunci, mă mulțumesc să consemnez că prețul unei periute de dinți a urcat la 78 de lei...

Andrei ILENI